N°. 662.

DE GRONDWET.

ZATURDAG 14 JULIJ.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . " 5.50.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.**
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
Van één tot zes regels. . . . . . [illegible]
Voor elken regel meer. . . . . . [illegible]
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

De verkiezingen voor den Haagschen Gemeenteraad.

III.

Het aftredend deel van den Gemeenteraad bestaat uit de heeren (alphabetisch geplaatst): Mr. J. G. A. Clant, Mr. H. baron Collot d'Escury, Mr. A. Deketh, F. M. baron van der Duijn, Dr. B. van Gogh Bz., Jhr. Mr. G. L. H. Hooft, J. C. van der Kemp, Dr. W. H. Meijer, Mr. A. de Pinto, Mr. D. Polak Daniels, F. M. Schmolck en P. Varkevisser. Van deze Gemeenteraadsleden komt buiten eenige verdere aanmerking de heer Mr. A. Deketh, die verzocht heeft niet weder te worden herkozen.

Wij achten de herkiezing niet wenschelijk van de heeren Mr. J. G. A. Clant, Dr. B. van Gogh, Mr. H. baron Collot d'Escury, F. M. Schmolck en P. Varkevisser, in verband met onze vroegere beschouwingen en met het oog op de vereischten, die wij voor de betrekking van Gemeenteraadslid onontbeerlijk achten.

Waarom achten wij de herkiezing dier heeren *niet* wenschelijk?

Wij zullen wel niet behoeven te zeggen, dat wij in ons oordeel alléén door het belang der stad, zóó als *wij* het begrijpen, geleid worden, en dat wij voor hen, die wij ongaarne op nieuw zagen gekozen, persoonlijk de meeste hoogachting koesteren, gelijk trouwens hunne individualiteit zulks verdient. Bij het kiezen van vertegenwoordigers behooren persoonlijke consideratiën, van welken aard ook, op zij te worden gezet: men behoort volgens *beginselen* te kiezen, zonder dat daarom hoogachting jegens hen, die daarmede strijdige beginselen zijn toegedaan, wordt uitgesloten.

Wij achten dan de herkiezing dier heeren *niet* wenschelijk; omdat de een meer, de ander minder door hunne stemmen getoond hebben, veel liever het oude te behouden, dan de handen aan het werk te slaan aan den moeijelijken arbeid van hervorming en verbetering; omdat er ook onder zijn, van wie, inderdaad, niets anders kan gezegd worden, dan dat zij in alle mogelijke rigtingen, zonder dus blijk van groote zelfstandigheid gegeven te hebben, gestemd hebben. De heer Clant heeft, als voorzitter van de Commissie, belast met het onderzoeken van de vraag, op wat wijze het belastingstelsel zal worden gewijzigd om te komen in overeenstemming met de heilzame bepalingen der Gemeentewet, zich doen kennen als een ijverig voorstander van het bestaande, drukkende belastingstelsel en van zijne mindere genegenheid, om, door toepassing der Gemeentewets-bepalingen, de eerste levensbehoeften van den druk der belastingen te ontheffen. Dr. van Gogh van wien men, bij zijne verkiezing, zoo niet veel verwachtte voor de gezondheids-politie der gemeente, die in alle opzigten zoo veel te wenschen overlaat; heeft *niets* van zich doen hooren, en wij achten het daarom wenschelijk, hem door een andere specialiteit te doen vervangen, die kracht en lust bezit, om door zijn initiatief de aandacht van den Gemeenteraad op dit hoogstbelangrijke onderwerp, waarbij ieder ingezeten het meeste belang heeft, ernstig op te wekken. De heer Varkevisser heeft bewezen, dat zijne krachten, hoe goed de wil ook ware, te kort schoten om die belangen voor te staan, die men in hem meende te zullen zien vertegenwoordigd: zijne vervanging door een wakkeren, ondernemenden, meer zelfstandigen man zou zeer strekken in het belang der gemeente en in dat van Scheveningen in 't bijzonder. De heeren Collot en Schmolck, eindelijk, hebben zich *doorgaande* doen kennen als niet met hart en ziel de tegenwoordige orde van zaken te zijn toegedaan en derhalve als ijverende tegen elke hervorming, als vasthoudende aan al wat bestaat, *omdat* het bestaat.

De herkiezing daarentegen van de heeren: F. M. baron van der Duijn, Jhr. Mr. G. L. H. Hooft, J. C. van der Kemp, Dr. W. H. Meijer, Mr. A. de Pinto en Mr. D. Polak Daniëls meenen wij te mogen aanbevelen. *Niet* dat wij omtrent *alle* punten zouden willen beamen, wat die heeren in den gemeenteraad hebben goedgekeurd of bestreden; maar over het algemeen schijnt het ons toe, dat zij niet meer of mindere verdienste hunne betrekking hebben vervuld en de een meer, de ander minder blijken gaven van hunne gezindheid, om tot een beteren toestand van het gemeentelijk huishouden te geraken. Men moet noch uithoofde van één enkel advies, noch wegens verschil van meening omtrent één enkel punt oordeelen omtrent de geschiktheid van het lid, om langer zijne betrekking te vervullen; men moet tot maatstaf van zijn oordeel nemen het doorgaande gedrag, de bekende beginselen en hetgeen men in de toekomst van de onafhankelijkheid en van de kunde van het lid mag verwachten. Even onregtvaardig zou het zijn, om hetgeen men *in den gemeenteraad* afkeurde, toe te schrijven aan *een* of *twee leden* in den raad; wanneer dat lid of die leden ook al omtrent een enkel onderdeel van 't bestuur anders hebben gedacht dan wenschelijk voorkwam; men mag, — omdat door een enkel feit juist de onafhankelijkheid en de zelfstandigheid van het lid werd geconstateerd — niet één of twee doen ontgelden, wat op rekening komt van den geheelen gemeenteraad. De namen van hen, wier herkiezing wij aanbevelen, staan bij onze medeburgers zoo gunstig bekend, dat wij het onnoodig achten, om voor ieder lid afzonderlijk de redenen op te geven, waarom hunne herkiezing wenschelijk is. Talent en zelfstandigheid gaan bij deze kandidaten hand aan hand, of wordt ook door gemoedelijkheid en goeden wil vervangen — die slechts op nieuwe elementen in den raad wachten, om voor altijd den goeden weg in te slaan.

Zes nieuwe personen wenschen wij in den raad te zien zitting nemen. Zij zijn de volgende heeren:

1o. Mr. P. P. van Bosse, oud-Minister van Finantiën, lid der Tweede Kamer;

2o. Dr. Brouwer Starck;

3o. B. M. Perk, Bierbrouwer en lid van de Kamer van Koophandel;

4o. Mr. J. L. de Bruijn Kops, bekend Staathuishoudkundige,

5o. Mr. P. A. van Steenbergen, lid van den Hoogen Raad der Nederlanden, en

6o. A. E. Maas, van Scheveningen.

Wij bevelen de heeren van Bosse en de Bruijn Kops om overwegende redenen aan. Het finantie-wezen onzer gemeente is in bedroevenden toestand; daarenboven zal *nu* het belastingstelsel moeten worden geregeld. Hoogst noodzakelijk achten wij het dan ook, dat financiers en staathuishoudkundigen, van erkende verdienste, zitting nemen in den raad, om door hunne voorlichting van groot nut te zijn, door hunne onvermoeide werkzaamheid, des gevorderd, de noodige plannen tot herstel onzer finantiën en tot hervorming van ons belasting-stelsel te ontwerpen. De gemeenteraad zou door het bezit van den heer van Bosse een grooten aanwinst doen; het vele goeds, dat hij voor de finantiën van den Staat heeft verrigt; zou hij op kleiner schaal, voor die der gemeenten trachten aan te wenden: en al wie in den laatsten tijd de finantiële handelingen en adviesen van den geachten staatsman heeft nagegaan, zal, bij al de zucht, die in hem leeft, om een regtvaardig belastingstelsel tot stand te brengen, voor al te radicale middelen niet behoeven bevreesd te zijn; want boven alles zal de heer van Bosse blijven behartigen, hetgeen hij met zooveel talent gedaan heeft als Minister van Finantiën; hetgeen hij steeds vóór oogen heeft als lid der Kamer: het evenwigt van 's lands inkomsten en uitgaven, *het belang der finantiën zelve.*

In den heer de Bruijn Kops zal de Gemeenteraad een man erlangen, doorkneed in alle oeconomische vraagstukken van den dag; kenner van de werking van de accijnsen op de eerste levensbehoeften; voorstander van vrijen handel en van ontwikkeling der nijverheid, en een werkzame steun voor allen, die, hetzij door gezondheids-politie, hetzij door onderwijs, als anderzins, aan de mindere volksklasse langzamerhand een beteren toestand wenschen voor te bereiden.

Dr. Brouwer Stark als geneeskundige met roem in onze stad bekend, is een man nog in de kracht van zijn leven, toegerust met een helderen blik, eene groote mate van zelfstandigheid, eene uitgebreide kennis van de behoeften en wenschen der verschillende klassen van ingezetenen, en doordrongen van de noodzakelijkheid om met doorzettenden ijver de hand te slaan aan eene regeling der gezondheids-politie, waarbij wij niet enkel met het Buitenland, maar zelfs bij menige kleine gemeente in ons Vaderland sterk achter staan. En evenwel hebben bij geen onderwerp *alle* ingezetenen zoo groot en zoo veelzijdig belang, als met die politie, van wier goede regeling zoo vaak de gezondheid of het leven der burgers afhangt.

De heer B. M. Perk wordt door ons aanbevolen als *industrieel* en als *handelaar:* beiden met kennis van zaken en door liberale beginselen geleid. Zijne bekende brochure over de werking van de wet op de bieren en de Nederlandsche brouwerijen (1) getuigt van zijne zucht, om het volk een goeden en goedkoopen drank te verschaffen ter langzame vervanging van den verderfelijken jenever; geeft het bewijs, dat ook hij het accijnsstelsel op de eerste levensbehoeften verderfelijk acht, en dat hij ten aanzien van handel en nijverheid vrijheid, geene belemmering, mogelijkheid tot concurrentie met allen, verlangt. Het past der residentie, meenen wij, in zoodanigen persoon den handel en de nijverheid bij den gemeenteraad te doen vertegenwoordigen; want van zijne, in het openbaar beleden beginselen, van zijne bekende activiteit mag met regt het meeste goeds in het belang der gemeente verwacht worden.

De heer van Steenbergen, een uitstekend lid van den Hoogen Raad der Nederlanden, is, reeds uit den aard zijner officiële betrekking, een in alle opzigten onafhankelijk man; en wij gelooven, dat de vacature onstaan door het bedanken van den heer Deketh, niet beter *kan* worden aangevuld, dan hem in den raad op te nemen, waar zijne onafhankelijkheid, zijne uitgebreide kennis (die zich niet enkel tot de regtswetenschap bepaalt) belooven van groot nut te zijn.

Eindelijk bevelen wij met vertrouwen den heer A. E. Maas, van Scheveningen, in de aandacht der kiezers aan. In velerlei betrekkingen werkzaam, in gedurige aanraking met visscherij, handel en nijverheid, begaafd met een doorzettenden wil, van harte toegedaan de groote beginselen van vrijheid en van regt voor allen, in den bloei zijns levens, en wiens ijver voor de belangen der gemeente boven onzen lof verheven is — gelooven wij, dat de heer Maas eene nuttige rol in den Gemeenteraad spelen zal en dat Scheveningen daardoor een vertegenwoordiger zijner belangen zal winnen, die al zijne krachten zal inspannen tot ontwikkeling van de welvaart van dat dorp, zoo naauw aan de welvaart der residentie verbonden.

De *twaalf* ingezetenen, derhalve, die wij zouden wenschen, dat tot leden van den Raad werden gekozen, zijn (alphabetisch gesteld) de volgende heeren:

Mr. P. P. van Bosse,
J. L. de Bruijn Kops,
F. M. Baron van der Duijn,
Jhr. Mr. G. L. H. Hooft,
J. C. van der Kemp,
A. E. Maas,
Dr. W. H. Meijer,
B. M. Perk,
Mr. A. de Pinto,
Mr. D. Polak Daniels,
Dr. Brouwer Starck en
Mr. P. A. van Steenbergen.

Wij komen morgen op eenige nadere bijzonderheden betrekkelijk deze verkiezingen terug.

(1) *Grondwet* 25 Maart 1854, n°. 250.

Wij lezen het volgende in den *Echo Universel*:

»Wij vestigen de aandacht van den heer Minister van Finantien op den uitmuntenden maatregel, welke onlangs door de Belgische regering genomen is, en die, bij ons ingevoerd, aan het publiek ontegenzeggelijk, eene dienst zou bewijzen. Het geldt eene statistiek der brieven niet ter hunner bestemming bezorgd, zoo als maandelijks door het officieel Belgisch blad wordt medegedeeld, en die nog beter aan haar doel zou beantwoorden wanneer daarbij tevens de plaatsen van verzending en bestemming werden aangewezen.

»Gedurende de maand Junij 1855, zegt de *Moniteur*, zijn 1,861 brieven niet bezorgd aan de personen voor wie zij bestemd waren, daar de adressen onvolledig, onleesbaar of onjuist waren. Onder deze brieven bevatten 57 geldswaarde te weten: in bankbilletten 90 fr., in postwissels 289 fr. 67 cent.; in waren van koophandel 1,787 fr. 21 cent.; bezamelijk bedrag 2,166 fr. 88 cent.

Gaarne vereenigen wij ons met den wensch van onzen geachten confrère, en herinneren dat wij, bij de behandeling van de nieuwe, nu aangenomen wijziging der Postwet, bereids op de wenschelijkheid van hetgeen België thans doet gewezen hebben. (Zie *Grondwet* No. 521.)

Men kon het bij de beraadslagingen over de afschaffing van den accijns op het gemaal in de Tweede Kamer wel bemerken, dat uitsluitend aan de zijde der constitutionnele partij gevonden werd, wat men noemt een strijd voor beginselen, zoodat die afschaffing niet beschouwd werd buiten verband met een stelsel van belastingen en afgescheiden van de lessen der staathuishoudkunde; maar wel degelijk als ten naauwste verbonden met eene stelselmatige hervorming, zonder dat daaruit eene revolutie kon ontstaan.

Wij hebben het oog op enkele zinsneden uit de redevoeringen van de heeren VAN HOËVELL en VAN DER LINDEN, die beiden de constitutionnele beginselen, ook wanneer het de lasten der Natie betreft, uitmuntend verdedigen.

De heer VAN HOËVELL zeide in de zitting van 13 Junij:

»Zonderling was het ook in mijn oog, dat de Minister zich zoo bijzonder veel moeite heeft gegeven, om toch vooral te bewijzen, dat het voorstel een op zich zelf staand en dus *stelselloos voorstel* is. Waarom heeft hij (de Minister van Buitenlandsche Zaken) zich zooveel moeite voor dit betoog gegeven? Ik geloof dat hij hier op het oog heeft gehad een *zeer eerwaardig* deel van deze vergadering, het deel, dat men kan aanduiden met *de ministerielen bij uitnemendheid*. Men heeft ons genoemd »eene cohorte van afschaffers«; ik zal dat woord »cohorte« voor hen niet bezigen; ik zal hen noemen »eene getrouwe lijfgarde van het Ministerie«, die het overal volgt in al zijne voorwaartsche en achterwaartsche bewegingen in al zijne linksche en regtsche zijsprongen. Deze nu verkeerden in een moeijelijken toestand; zij hadden vroeger voorstellen van minderen omvang bestreden en tegengewerkt en zij moesten nu, dit wilde het Ministerie natuurlijk gaarne, in weerwil daarvan voor deze wet stemmen. De Minister is hun daarom te gemoet gekomen door te zeggen: »het is een op zich zelf staand voorstel.« En zij hebben geantwoord: »het is een op zich zelf staand voorstel; wij stemmen alleen voor dit ontwerp, om van de zaak af te zijn en opdat nu eindelijk eens een einde kome aan al die pogingen en voorstellen tot afschaffing van belastingen.«

Maar ik vraag, of die leden daaromtrent gerust kunnen zijn? Ik zal op twee punten wijzen.

Vooreerst is in veler oog deze wet een fragment, wel een belangrijk fragment, maar toch slechts *een fragment van een stelsel van hervorming.*

Er zijn niet alleen tegen den accijns op het gemaal groote bezwaren; wij hebben eergisteren tot tweemaal toe een afschrikwekkend tafereel hooren ophangen van de bezwaren van den accijns op de brandstoffen door den afgevaardigde uit Alkmaar (den heer Rochussen). Ik verwacht dus dat die spreker, overtuigd van het nadeelige van dezen accijns voor de nijverheid, dat andere sprekers, mede overtuigd van het nadeelige van dien en van andere accijnsen, niet zullen rusten, voor dat ook in dit opzigt *eene hervorming van het belastingstelsel* zal hebben plaats gehad.

»Ik kom tot de tweede bijzonderheid. *De goede uitslag van den strijd voor hervorming van het belastingstelsel is blijkbaar in deze wet.* De Minister van Buitenlandsche Zaken heeft gisteren wel gezegd: »het is niet goed voorstellen te doen als men geene zekerheid heeft, dat zij zullen worden aangenomen;« maar ik vraag of deze wet niet het krachtigst bewijs is tegen die stelling. Wij hebben voorstellen gedaan, voorstellen van veel minderen omvang, en zij zijn afgewezen. Vraagt men mij of ik gedacht had, of ik althans eene vaste hope had, dat die voorstellen zouden worden aangenomen? ik wenschte het wel, maar zoodanige vaste hope had ik niet. Het nut echter van het doen van die voorstellen blijkt thans, want wij verkrijgen, als een gevolg van die stappen, veel meer dan wij gevraagd hebben, ja, ik durf zelfs de onderstelling wagen, dat, wanneer onze voorstellen niet waren gedaan, dan misschien ook wel geen voorstel van dezen aard van de Regering zou zijn uitgegaan. Ik durf die onderstelling te eerder wagen, omdat de Regering zelve in de gewisselde stukken heeft verklaard, dat de aandrang tot afschaffing van de gedurige voorstellen van leden der Kamer, haar genoopt hebben *ook een voorstel te doen*. Het nut derhalve van die voorstellen, ook al was men niet van de aanneming verzekerd, wordt krachtig bewezen door dit wetsontwerp.

»En nu, het ligt in de menschelijke natuur, dat, wanneer de strijd altoos zonder eenig gevolg blijft, men dan soms ten langen leste den oorlog moede wordt, maar *eene behaalde overwinning geeft nieuwen prikkel tot den strijd. De strijd zal worden voortgezet, want de prikkel is gegeven.*«

Maar ook de heer VAN DER LINDEN sprak in gelijken geest:

»Ik zeg dat ik het voorstel zal aannemen, omdat het valt in onze rigting, wanneer er dus *voor* wordt gestemd, dan geschiedt dit niet uit enkele sympathie voor de Regering. En als de Minister van Buitenlandsche Zaken verwacht, dat de meerderheid der leden, die vóór de wet is, sympathie heeft voor zijne leer, dan durf ik echter, Mijnheer de Voorzitter, den Minister daarmede waarlijk nog niet vleijen. Wij beschouwen het voorstel, even als de Minister van Finantien, verlangt dat het beschouwd worde, als een geïsoleerd feit; we zullen het ook als zoodanig aannemen, maar we zullen er dan ook altijd bij denken, dat ééne zwaluw nog geen zomer maakt. Er is, zelfs nog heden morgen, de quaestie van vertrouwen bij het stemmen over dit wetsontwerp gesteld. Mijne Heeren, zou de Regering inderdaad gelooven dat het wetsontwerp groot gevaar zou loopen? Zoo ja, dan kan ik daaromtrent de Regering gerust stellen. Zij behoeft volstrekt niet bevreesd te zijn voor eene afstemming; wij stemmen er voor; wij hebben dit voorstel onder onze bescherming genomen en ik geloof dan ook dat het onnoodig is eene quaestie van vertrouwen op de Regering te stellen, om het voorstel te zien aannemen. Ik meen tevens dat het volstrekt niet de bedoeling is van den Minister van Finantien om zijn ontwerp te zien aangenomen, eenvoudig als blijk van vertrouwen op zijne finantiele kennis. Ik heb mij verheugd, dat *die oeconomisch-politieke grondens*, die de Minister van Finantien heeft aangevoerd tot verdediging van *zijn* ontwerp, uit *zijn* mond zijn gekomen, en erken gaarne, na die verdediging gehoord te hebben, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken, naar het mij voorkomt, teregt heeft gehandeld, toen hij den veldheersstaf van het Ministerie aan den Minister van Finantien overgaf.

»Ik zeg: de Minister zal volstrekt niet wenschen, dat uit vertrouwen alleen zijn wetsontwerp worde aangenomen; *hij wil eene aanneming uit overtuiging; en teregt.* Bij het hooren zijner rede heb ik het echter betreurd dat hij niet gevolgd heeft, hetgeen gezegd is bij de Memorie van Toelichting op dit wetsontwerp namelijk: *dat thans voor goed moest worden afgebakend de weg, dien wij zullen bewandelen.* Doch ik laat dit daar. Heeft evenwel de Minister nu gemeend verdere opening omtrent hetgeen hij in het vervolg doen wilde, niet te moeten geven, dan kan hij ook ten aanzien zijner verdere finantiele plannen thans verder geen vertrouwen vorderen; en hij zal het ons dan ook niet euvel duiden, dat wij de enkele zwaluw, die ons verschenen is, met vreugde begroeten, maar nog den winterjas aanhouden en wachten of werkelijk de zomer komt.«

De constitutionnele partij kan ook omtrent de toekomst onbezorgd zijn; immers hare beginselen zullen zich zelve helpen, gelijk zij zich al reeds, met gunstiger uitslag dan zoo spoedig kon verwacht worden, geholpen hebben. De invloed der aanvankelijke hervorming zal niet achterwege blijven, en gelijk zulks tot volharding in den strijd een nieuwe prikkel moet zijn, zal de tegenstand, ondanks vooroordeel en partijzucht, moeten zwichten, 't zij voor eene betere overtuiging, 't zij, wat minder wenschelijk is, voor den drang der omstandigheden of uit zucht tot zelfbehoud van het Ministerie.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Eene depêche van den generaal Pelissier dd. 10 Julij, des nachts meldt, dat de Engelschen een levendig vuur geopend hebben tegen het Redan, hetwelk gedeeltelijk tot zwijgen is gebragt, zoodat de Engelsche met hunne werken meer voorwaarts kunnen gaan.

De generaal Simpson meldt, dat het vuur der Engelschen tegen het Redan goede resultaten had opgeleverd. De gezondheidstoestand der troepen was voldoende.

Het ontwerp van wet betreffende de waarborging der Turksche leening, is den 12 door de wetgevende vergadering met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Slechts twee sprekers hebben het woord gevoerd, de heer Granier de Cassagnac en Taillefer. De eerste heeft zich niet bezig gehouden met het wetsontwerp; hij heeft zich enkel bepaald bij eene beantwoording der redevoering van den heer Montalembert, die niet tegenwoordig was en dus niet heeft kunnen repliceren.

De laatste correspondentien uit het kamp van Sebastopol ontkennen op de meest stellige wijze, al wat gemeld was omtrent het plan dat generaal Pelissier zou hebben om eene afleiding in het binnenste gedeelte van het land te ondernemen en een algemeenen aanval tegen het Russische leger te beproeven. De correspondentien van *de Constitutionnel* bevestigen dat daarvan op dit oogenblik geen sprake is; dat de opperbevelhebber zich vóór het tegenwoordige bepaalt bij eene krachtige voortzetting van het beleg, alle verdere operatien vooreerst opschortende.

Uit Marseille wordt, dd. 12 Julij, gemeld, dat op dien dag een begin gemaakt werd met het inschepen van eene brigade naar de Krim.

Men meldt uit St. Petersburg, dd. 6 dezer, dat Engelsche kanonneerbooten in den nacht van 2 Julij eene Finsche bark bij Grossischorn vernield hebben. In den voormiddag van 3 dezer heeft bij Krasnaja Gorka eene kanonnade plaats gehad, die 5 uren duurde, waardoor het gebouw van den telegraaf zeer beschadigd werd.

Uit Berlijn wordt, onder dagteekening van 12 Julij, gemeld:

Volgens eene depêche van prins Gortschakoff, was tot den 7den niets voorgevallen. Genitschek is op nieuw gebombardeerd; maar zonder dat dit veel schade heeft veroorzaakt.

Eene correspondentie uit Tresbisonde, in den *Moniteur* voorkomende, eindigt aldus: Het berigt van het overlijden van Schamyl schijnt zeker te zijn.

De indruk, welken de laatste redevoering van lord John Russell maakte, schijnt reeds resultaten op te leveren. Zoo heeft, gelijk wij gister reeds meldden, Sir Bulwer Lytton aangekondigd, dat hij heden eene motie zou voorstellen, dat het Huis verklare, dat het gedrag van lord John Russell te Weenen het vertrouwen der natie in de beide Gouvernementen geschokt heeft.

De zitting van heden zal dus zeer belangrijk zijn.

Men meldt uit Kopenhagen, dd. 8 Julij, dat de raad van notabelen, na de voorloopige discussie over het ontwerp van Grondwet voor de geheele monarchie geëindigd te hebben, een comité gevormd heeft belast met het voorbereiden der verdere discussien.

Een brief uit Bern, aan de *Köln. Zeitung* gerigt, verzekert, dat de Britsche minister bij den Zwitserschen bond, zich met klem en nadruk beklaagd heeft over de gestrengheid, welke de Zwitsersche politie aan den dag legt tegen de inlijving van troepen voor het vreemden legioen, terwijl zij de inlijving voor Napels toestaat.

Het is waarschijnlijk, voegt de correspondent er bij, dat de Engelsche minister zich niet voldaan zal verklaren wanneer hij vernemen zal, dat de nationale raad aan de kantonnale autoriteiten zal hebben overgelegd de acten, welke hij ter zake van de regtskundige instructie tot het doen der inlijving, in handen kreeg, met uitnoodiging heeft om daaraan op waardiger wijze gevolg te geven.

Uit Barcelona wordt, dd. 11 Julij (des middags), gemeld:

Het garnizoen in de forten is met 4000 man versterkt. De zaamgezworenen hebben de stad verlaten om zich op het platte land met de contingenten van sommige manufactuur-steden te vereenigen. Men wacht het antwoord uit Madrid. Daar de werklieden sedert tien dagen niet gearbeid hadden, begonnen hunne middelen uitgeput te geraken.

Het garnizoen en een gedeelte van de militie bewaken de toegangen tot de stad en laten slechts enkele personen binnen komen.

De Spaansche Cortes hebben eindelijk eens een besluit genomen, dat tot iets leidt; het voorstel des heeren Ruiz Accos, waarvan wij echter de ongenoegzaamheid niet willen ontkennen, is in de zitting van de 7 met eene meerderheid van 118 tegen 4 stemmen aangenomen.

Dit is ten minste het eenig middel om zonder uitstel geld te erlangen, en dit is juist waarop het in Spanje het meest aankomt.

In diezelfde zitting van den 7den werd voorgelezen een adres aan de Cortes gezonden door de provinciale junta van Palencia, waarin der vergadering haar dralen en toeven onder het oog gebragt en zij tot meer ijver aangespoord wordt, onder bijvoeging dat de nationale vergadering thans meer en meer haar vertrouwen bij de natie verliest.

De Cortes konden niet — wij erkennen het — voor goede munt aannemen dezen aanval tegen de waardigheid van eene constituerende magt, en een strenge orde van den dag was het veroordeelend vonnis over deze handelwijze der junta van Palencia. Maar dit feit biedt toch leeringen aan, welke de leden der Cortes zich wel mogen ter harte nemen.

Het kan niet ontkend worden, dat dit adres de waarheid, geheel de waarheid, en niets dan waarheid behelst; maar dit strekt niet tot dekmantel voor ongepasten vorm.

Het getuigt ook niet van een goed doorzigt der junta om op zoo ruwe wijze aan hare grieven lucht te geven.

De waarheid vindt niet altijd herberg; vooral wanneer zij op eene kwetsende wijze wordt onder het oog gebragt.

De toepassing der maine-wet, waarbij de verkoop van sterke dranken verboden wordt, welke den 4 Julij in het zoo bevolkte New-York zou plaats hebben, gaf aanleiding tot hevige botsing tusschen den maire dier stad, den heer Wood, die de wet vijandelijk gezind is en den heer Clarke, gouverneur van staat, dien men beschuldigde tot uitvoerlegging dezer wet de gewapende magt ingeroepen te hebben.

Bedreigingen en uitdagingen trof men reeds aan in de kolommen der staatkundige bladen, toen het *Albany Journal* de geruchten, die ten laste van den heer Clarke verspreid waren, tegensprak.

De heer Wood heeft na eene briefwisseling met den gouverneur eene proclamatie het licht doen zien, waarin hij verklaart, dat indien zijne betrekking van ambtenaar der uitvoerende magt hem den pligt oplegt, te waken voor de naleving der wet, de maatregelen nogtans, welke zij voorschrijft, met voorzigtigheid en voorbehoud moeten toegepast worden.

Instructien in dien geest zijn aan alle officieren van politie gegeven.

Daar de wet het verkoopen van bedwelmende dranken verbiedt, alsmede het bewaren van likeuren, met het doel om die te verkoopen, zoo zullen de ambtenaren slechts in het eerste geval behoeven tusschen beide te treden; het eenige geval, waarin het delict met der daad geconstateerd kan worden.

Het is zeer te betwijfelen of de wet, aldus verzachten getemperd, zal voldoen aan hen, die haar in het leven riepen, en die een verbond gesloten hebben, het verbond van Carson, waarvan elk lid de verpligting op zich neemt om van elke inbreuk op deze wet aan de hoofden der vereeniging kennis te geven. Van daar in de Staten, waar de wet van kracht is, een groot aantal processen, welke de regtbanken meestal ten voordeele der debitanten beslissen.

Te New-York hebben de slijters besloten om met alle geoorloofde en in hun bereik zijnde middelen weêrstand te bieden.

Zij hebben eene maatschappij gevormd, ten einde hunne belangen te verdedigen, terwijl de verbruikers, van hunne zijde, zich in eene meeting vereenigd hebben om de wet te bestrijden en haar geheel krachteloos te maken.

De recrutering ten voordeele van Engeland heeft in de Vereenigde Staten geen gelukkigen uitslag.

Er zijn brieven uit Californie ontvangen tot 2 Junij. De opbrengst der mijnen was belangrijker dan ooit te voren.

De burgeroorlog duurt te Mexico voort en het is moeijelijk daar de geslagenen van de overwinnaars te scheiden, de nederlagen van de zegepralen. Een brief uit Mexico van 5 Junij door den telegraaf van Nieuw Orleans overgebragt meldt, dat de dictator den 29 Mei door generaal Comonfort is geslagen en dat hij verpligt was naar Morelin terug te trekken.

Terwijl deze gebeurtenissen zouden plaats grijpen, was er in de noordelijke provinciën insgelijks een oproer uitgebarsten.

De generaal Nidauvri had Montesey bemagtigd, terwijl de gouverneur en een groot aantal officieren krijgsgevangenen gemaakt werden.

Twintig stukken geschut en eene aanzienlijke hoeveelheid voorraad waren in handen der insurgenten gekomen.

Carvujal en Capestran hebben zich bij Nedauvri gevoegd en Rio-Grande overtrekkende, vielen zij de regeringstroepen aan op eenige mijlen van Matamoras.

De insurgenten hebben zich verbonden om den val van Santa-Anna te bewerken; tot handhaving der grondwet welke het volk decreteren zal; tot het afschaffen der belasting, welke aan de grenzen geheven wordt, en zulks gedurende een tijdvak van 5 jaren; tot toelating van den invoer van levensbehoeften, en vermindering der regten op bewerkte waren.

Men houdt er voor, dat binnen kort twee staten Nueva, Leon en Coahuilli, even als het grootste gedeelte van Tamaulipas zich voor Santa-Anna zullen verklaren.

Binnenland.

's Gravenhage, 13 Julij.

Z. M. heeft den heer L. H. Rouppe van der Voort, wethouder der gemeente 's Hertogenbosch, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Z. M. heeft op hun verzoek, eervol ontslag verleend aan de na te melden officieren bij de rustende schutterij in Noordbrabant: 1ste afd., 3de bat., 3de comp., aan Th. van der Putten, als 2de luit.; 4de bat., 5de comp., aan B. K. Verheij, als 2de luit.; 2de afd., 1ste bat., 2de comp., aan J. B. A. van Gils, als 1ste luit., en 3de afd., 1ste bat., staf, aan A. van Lommel, als 2de luit.-kwartierm.; 1ste comp., aan G. G. de Jong, als kapitein, en aan J. Lemmens, als 1ste luit.: 2de bat., 3de comp., aan W. Berings, als 1ste luit.; 2de afd., 2de bat., staf, aan J. H. Latter, als officier van gezondheid 3de kl.; 3de afd., 2de bat., 2de comp., aan J. Smits, als 1ste luit.; voorts de benoeming van A. van der Kant, tot 2den luit. bij de 2de comp., 3de bat., der 3de afd., ingetrokken, en benoemd: 1ste afd., 3de bat., 3de comp., tot 2den luit. P. G. J. R. Watrin, thans schutter; 4de bat., 5de comp., tot 2den luit. G. M. Osigmond; 2de afd., 1ste bat., 2de comp., tot 1sten luit. J. J. Schrauwen, thans 2de luit., tot 2den luit. J. A. Ooninck; 2de bat., staf, tot officier van gezondheid 3de kl. J. M. Gommers; 1ste comp., tot 1sten luit. J. J. Verhoeven, thans sergeant-majoor; 3de afd., 1ste bat., staf, tot 2den luit.-kwartierm. S. W. Ansems; 1ste comp., tot kapit. L. A. Hohmann, thans 2de luit.; tot 1sten luit. B. P. de Jong, thans 2de luit.; tot 2de luits. A. Mikkers en J. M. Vocht, thans schutters; 2de bat., 2de compagnie, tot 1sten luit. J. van Hombergh, thans 2de luit.; tot 2den luit. H. de Vries, thans schutter; 3de comp., tot kapit. C. P. F. Verster, thans 2de luit.; tot 1sten luit. L. W. Verster, thans 2de luit.; tot 2den luit. G. D. P. S. Huber en mr. J. Spoor, thans schutter; 3de bat., 1ste comp., tot kapit. D. de Jongh, thans 1ste luit.-adjud. bij het bataillon; tot 2den luit. F. Sledsens, thans schutter; 2de comp., tot 2den luit. A. Kerkhoff, thans schutter; 5de half-bataillon, 2de comp. tot 2den luit P. E. Janssens, thans schutter.

* De Provinciale Staten van Zuidholland hebben heden de beraadslaging over de wijziging in het reglement van het hoogheemraadschap van Delfland ten einde gebragt. De wijzigingen zijn meest alle onveranderd, sommige echter met nieuwe wijzigingen aangenomen. De voornaamste wijziging op het voorstel van Gedep. Staten heden aangenomen is, dat de vrijdommen der omslagen voor gronden aan denzelfden eigenaar of eigenaars toebehoorende, welke gezamenlijk eene oppervlakte van minder dan 10 vierk. roeden bevatten, niet gemeentelijker wijze, maar districtsgewijze zullen worden toegekend. Al de wijzigingen zullen behalve het aangehouden art. 35, aan Z. M. den Koning ter goedkeuring worden onderworpen.

Daarna is op voorstel der commissie ad hoc afwijzend beschikt op het verzoek van den uitgever der Delflansche Courant, om in het reglement van Delfland, op te nemen, dat bekendmakingen van het hoogheemraadschap, ook in die courant zouden worden opgenomen, en zulks op grond, dat in het reglement ook geene andere couranten bij name genoemd worden.

De commissie, in wier handen gesteld zijn de voorstellen van Gedeputeerde Staten, tot het wijzigen der reglementen nopens de visscherij, heeft bij monde van den heer Blussé van Oud-Alblas, verslag gedaan. Ingevolge dat rapport, heeft de vergadering zich vereenigd met de voorgedragene wijzigingen, strekkende daartoe: 1o. dat aan de groote visscherij verlof zal worden verleend om ook na den 20 Augustus haring te mogen steuren; en 2o. dat aan de kleine visscherij vrijheid zal worden toegekend haring te mogen kaken, gelijktijdig met de groote visscherij.

Wordt besloten de wijzigingen in het reglement nopens de groote visscherij aan de Provinciale Staten van Noordholland te onderwerpen, en tevens dat, zoo die geene goedkeuring erlangen of niet tot stand mogten komen, dan ook de wijziging in het reglement nopens de kleine visscherij voorloopig te laten rusten.

De vergadering is gescheiden tot aanstaanden Dingsdag over acht dagen, ten einde dan de werkzaamheden achtervolgens voort te zetten.

---

* Men verneemt, dat Z. M. de Koning eene som van ƒ 500 heeft geschonken aan de vereeniging ter bevordering van fabrijk- en handwerknijverheid in Nederland.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hotel *de l'Europe* afgestapt de heer C. O. Guet, voornaam kunstschilder, komende van Parijs, en in het hotel *de Bellevue* professor James Cunningham met familie, van Edenburg en de heer H. Rowley en familie.

Dr. H. Gehle is naar men verneemt door Z. M. benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, bij gelegenheid van zijne 25jarige evangeliedienst bij de Hollandsche Gemeente te Londen.

De stoombootdienst tusschen 's Gravenhage en Rotterdam heeft, bij gebrek aan genoegzame deelneming opgehouden dienst te doen, en hebben heeren ondernemers thans eene concessie gevraagd voor eene geregelde vaart tusschen Rotterdam en Alphen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft aan heeren Commissarissen des Konings, hunne voorlichting gevraagd nopens het voornemen der regering, om voor het geheele rijk algemeene bepalingen vast te stellen op de zamenstelling en den ijk der botervaten.

Uit Petersburg wordt gemeld, dat den 1 Julij de ridder Dubois, zaakgelastigde van Z. M. den Koning der Nederlanden bij het Russische hof, aan den Keizer Alexander en ook aan de Keizerin is voorgesteld.

Van regeringswege is, ten behoeve van sommige kamers van koophandel en fabrieken, verzonden eene opgaaf betreffende den handel en de scheepvaart van Groot-Brittannie en Ierland, over de maand en de vijf maanden, geëindigd den 31sten Mei 1855, en wel: een staat der in het Vereenigd Koningrijk ingevoerde voortbrengselen, met aanwijzing van die, welke voor binnenlandsch verbruik bestemd waren; der uitgevoerde vreemde en koloniale koopwaren; der uitgevoerde Britsche en Iersche producten; alsmede der in de kustvaart en in het verkeer met het buitenland gebezigde schepen.

No. 14 van het Regeringsblad voor het Groothertogdom Mecklenburg-Schwerin bevat een Groothertogelijk besluit van 24 Maart jl., houdende de volgende bepalingen, strekkende om een eind te maken aan de verschillende en onregelmatige wijze, waarop de Mecklenburger vlag wordt gevoerd.

« § 1. De Mecklenburger nationale vlag bestaat uit eene blaauwe, eene witte en eene roode streep, welke in de volgende orde:

blaauw,
wit,
rood,

horizontaal boven elkander liggen. Zij wordt door de ter voering daarvan geregtigde schepen, volgens bestaand zeegebruik, aan de gaffel vertoond.

« § 2 De vlag, waarvan de Groothertog zelf en de leden van hoogstdeszelfs huis zich bedienen, bevat het volledige Mecklenburger wapen in het midden der witte streep.

« 3. Willekeurige veranderingen der nationale vlag, namelijk door het aanbrengen van namen of versieringen, worden verboden. Zulke willekeurig veranderde nationale vlaggen mogen voortaan ook niet meer als versieringsvlaggen gebezigd worden.

« § 4. Het blijft den schippers wel voortaan, even als tot dusver, onverlet, op Zon- en feestdagen en bij andere gelegenheden, ter versiering van het vaartuig vlaggen met den naam van het schip, alsmede andere niet tegen het voorschrift van § 3 strijdende decoratie-vlaggen te hijschen; doch dergelijke willekeurig gekozene vlaggen mogen niet aan de gaffel worden geheschen.

« Aan de betrokken overheden is de handhaving dezer bepalingen opgedragen.»

Bij beschikking van 10 dezer is aan de Zwolsche Stoomboot-maatschappij, onder zekere bepalingen, voorloopig en tot wederopzegging, vergunning verleend voor eene schroefstoombootdienst van Zwolle op Meppel en omgekeerd, langs het Zwartewater en het Meppelerdiep, tot vervoer van reizigers en goederen.

Volgens eene van Zr. Ms. consul te Malta ontvangene opgave is die haven gedurende de eerste helft van het loopende jaar door 18 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden, waaronder het stoomvaartuig *Hollander* voor twee reizen begrepen is, komende hetzelve eens van Londen en eens van Smyrna met eene gemengde lading, terwijl het respectivelijk naar Konstantinopel en Liverpool vertrokken is, insgelijks met eene gemengde lading. Van de overige 16 schepen kwamen er van Vlaardingen 3 met eene gemengde lading; van Amsterdam 2 met eene gemengde lading; van Corfu 1 met eene gemengde lading; van Konstantinopel 1 in ballast; van Bahia 1 met eene gemengde lading; van Genua 7 met muilezels, welke voor het Britsche leger in de Krim bestemd waren; en van Gibraltar 1 met eene gemengde lading. Van deze vaartuigen vertrokken naar Palermo 2 in ballast, naar Smyrna 1, en naar Messina 1 met een gedeelte van de aangebragte gemengde lading, naar Torre Vieja 1 in ballast; naar Cagliari 1 in ballast; naar Konstantinopel 1 met eene gemengde lading; naar Sicilie 1 in ballast, naar Trapani 1 in ballast; naar Gibraltar 2 in ballast: naar St. Ubes 1 in ballast; naar Alexandrie 1 in ballast; naar Balaclava 1 met muilezels en naar Girgenti 1 in ballast.

Gisteren is van de werf van den scheepsbouwmeester H. de Hoog te Delfshaven te water gelaten, het aldaar nieuw gebouwd fregatschip *Hebe* groot 343 lasten, voor rekening van de heeren C. J. Jut en Co. te 's Gravenhage, zullende gevoerd worden door kapitein O. Kiviet; daarna is voor die zelfde heeren onmiddelijk de kiel gelegd voor een Clipperschip, groot 400 lasten, genaamd *Sophia Koningin der Nederlanden*, en gevoerd zullende worden door kapitein L. Klein bestemd voor de groote vaart.

Men verneemt, dat in de zitting van den gemeenteraad van Leeuwarderadeel, den 7 dezer besloten is tot de afschaffing van de belasting op het gemaal en de brandstoffen. Men zal zich herinneren, dat bij een vroeger besluit die op de rogge reeds is afgeschaft.

Te Govan bij Glasgow, is verleden week bij R. Napier en Sons, van stapel geloopen het ijzeren stoomschip *Persia*, voor de Cunard- of Engelsche en Noord-Amerikaansche stoomboot-maatschappij. De *Persia* is het grootste stoomschip zoowel wat tonneruimte als wat stoomkracht aangaat, en is nog grooter dan de *Great-Britain* of de *Himalaija*. De lengte over steven bedraagt 390 voet, lengte op de waterlijn 360 voet, breedte 45 voet, grootste breedte over de raderkast 71 voet, hol 32 voet, ruimte 3600 ton. Naar de oude berekening van James Watt, verwacht men dat de machines een vermogen van ongeveer 4,000 paardenkracht zullen kunnen uitoefenen. Met de machines aan boord en vol geladen, weegt de *Persia* 5,400 ton en zal dan 23 voet diep gaan. *(A. C.)*

De onderwijzer te Honswijk (prov. Utrecht) van Noort, is voor onbepaalden tijd door het gemeentebestuur geschorst, omdat hij, na in 1852 voor zes weken te zijn geschorst, bij voortduring leerstellig onderwijs in zijne school geeft.

Te Groningen zijn den 9den Julij door de provinciale commissie van onderwijs geëxamineerd, voor den 2den onderwijzers rang 3 personen, toegelaten 2; voor den 3den rang 4 en voor den 4de rang 3, alle toegelaten. En werden bovendien 5 acten als huis-onderwijzeressen voor het Fransch en 3 voor het Hoogduitsch uitgereikt.

Utrecht, 12 Julij, Zaturdag zijn de examina aan 's Rijks Hospitaal alhier afgeloopen. Van de 26 kweekelingen van 't vierde studiejaar hebben 25 een voldoend examen afgelegd en zijn alzoo tot officieren van gezondheid bevorderd, waarvan 12 voor de landmagt: de HH. J. Baum, J. van Dorsten, J. H. Gentis, M. W. C. Gori, J. Hellendoorn, J. W. Kipp, K. P. H. Klamberg, J. van Lier, A. B. J. Luloffs, C. F. A. Moorrees, D. J. Schneiders v. Greiffenswerth en C. C. Vigelius; 9 voor de dienst in O. Indie: de HH. J. W. Kramer, H. J. Gaymans, J. N. Joritsma, C. A. Prins, J. J. W. E. v. Riemsdijk, H. P. J. v. d. Steen G. A. P. v. Steenvelt, W. L. Terné v. d. Heul en S. Tresling en 4 voor de Marine: de HH. M. W. J. den Berger, A. J. P. de Jaager, P. J. Losgert en M. T. Manden. *(U. Ct.)*

's Maastricht, 11 Julij. In no. 658 van dit blad wordt melding gemaakt van een adres van de kamer van koophandel en fabrieken te Maastricht, gerigt aan den Minister van Buitenlandsche Zaken, tot ondersteuning der menigvuldige klagten van de voornaamste industrieelen, handelaars, expediteurs en schippers in de provincie Limburg over verkorting der regten en belangen, die zij ondervinden in de vaart langs de rivier de Maas en de Zuid-Willemsvaart. Een groot aantal belanghebbenden had zich reeds te voren te dezer zake tot Z. M. den Koning gewend. In een hunner adressen wordt hoofdzakelijk gewezen op de nu voorgestelde wetgevende bepalingen in Belgie ten aanzien der irrigatien, en de daaruit voort te vloeijen reglementen, die, hoewel zij de strekking schijnen te hebben om ook voor de belangen der scheepvaart te zorgen, van den anderen kant hoofdzakelijk moeten dienen, om, zelfs bij lagen waterstand, steeds het noodige water, zoowel in het kanaal van de Kempen, als voor de aldaar ondernomen irrigatien, te behouden. De adressanten vreezen, dat daardoor de aftappingen van het water op de rivier de Maas nog zullen vermeerderen en groot nadeel zal toegebragt worden aan de vaart, hetgeen niet wel overeen te brengen zou zijn met het stelsel van vrijheid, te dien aanzien gehuldigd, en regtstreeks zou strijden met de bepalingen van het reglement ter uitvoering van de tractaten van 19 April 1839 en 5 November 1842, volgens welke de Belgische, zoowel als de Nederlandsche regering, onder anderen, verpligt zijn om alle belemmeringen, die zich in de Maas zouden kunnen opdoen, te doen ophouden en voor eene behoorlijke scheepvaart te zorgen. In een ander adres wordt ook geklaagd over het ongerief, hetwelk tengevolge der aftappingen, aan de Zuid-Willemsvaart en het kanaal van Luik op Maastricht wordt veroorzaakt. Op sommige tijdstippen in het jaar is daardoor de drift in die kanalen zoo sterk, dat zij eene snelvlietende rivier gelijken, hetgeen tengevolge heeft, dat voor het optrekken der schepen grootere paardenkracht en alzoo meer kosten dan voorheen vereischt worden. De invloed dier aftappingen op den stroom dier kanalen, doet zich inzonderheid gevoelen in het saisoen dat de scheepvaart de meeste bedrijvigheid aanbiedt, als wanneer, na het afmaaijen en het inzamelen van het eerste gras in de Kempen, doorgaans de grootste hoeveelheid water uit de Maas wordt getrokken en afgevoerd ten einde, door middel van besproeijingen, den wasdom van het nagras te bevorderen.

Adressanten verzoeken daarom, dat aan de Belgische Regering zoodanige vertoogen zullen worden gedaan, als welke de strekking kunnen hebben om een geregelde en onbelemmerde vaart, zoowel op de kanalen, als op de rivier de Maas te verzekeren. Het is te wenschen, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken, tot wiens taak zulks behoort deze zaak ernstig ter harte zal nemen.

Tot dusverre werd, steeds te vergeefs over de herhaalde stremming van de Zuid-Willemsvaart geklaagd. Opmerkelijk is het dat die sluiting der vaart meermalen plaats heeft tot het doen van herstellingen op Belgisch grondgebied, en zulks in het beste saizoen van het jaar, wanneer de handel het levendigst is, en België er belang bij heeft dien handel door het kanaal in de Kempen naar Antwerpen af te leiden. Pogingen om die herstelling gelijktijdig te doen plaats hebben met die op Nederlandsch grondgebied waren meestal vruchteloos. Deze provincie heeft in hare geïsoleerde ligging het meeste belang, dat haar de eenige middelen van communicatie met de Noord-Nederlandsche gewesten niet worden benomen. Men mag derhalve verwachten, dat de Regering zich aan deze zaak gelegen zal laten liggen en met meer klem dan tot dusverre is geschied, voor eene geregelde en onbelemmerde vaart zal weten te zorgen.

— De gewone zomervergadering der Provinciale Staten is bereids gesloten. De werkzaamheden hebben zich hoofdzakelijk bepaald tot het onderzoeken en aannemen der Provinciale begrooting, het vaststellen van een reglement op de mergelgroeven, en het decreteren van eenige wegen.

— Het verslag van den toestand der gemeente over het jaar 1854 heeft nu onlangs het licht gezien. Voor het grootste gedeelte wordt daarbij verwezen naar het verslag van het vorig jaar. De wettelijke bevolking bestond op den 31 December 1854 uit: 11432 mannen en 12918 vrouwen; te zamen 24350. De feitelijke bevolking bedroeg 13242 mannen en 13877 vrouwen te zamen 27119. Het getal der kiezers voorkomende op de gesloten lijsten van 1854 is: *a.* voor het hoofdkiesdistrict van leden der 2e Kamer 1828, de stad daaronder begrepen voor 673 kiezers; *b.* voor het hoofdkiesdistrict tot benoeming van leden der Provinciale Staten: 665 kiezers; *c.* tot benoeming van leden voor den Gemeenteraad 1055. De noodzakelijkheid tot spoedige herziening van het plaatselijk belastingstelsel, ten einde de stadsmiddelen geëvenredigd te maken aan hare behoeften, heeft zich maar al te zeer bevestigd, door de gebleken behoefte aan een plaatselijke geldleening van ƒ 40,000 tegen 5 pCt., tot bestrijding der loopende uitgaven, gesloten overeenkomstig raadsbesluit van 4 en 18 April 1854, goedgekeurd door Gedep. Staten. Men koestert de hoop, dat de bedoelde herziening nu binnen kort tot stand gebragt en door haar effect, de herhaling van dergelijken maatregel voorgekomen zal worden.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

In UWEd. geacht en veel gelezen dagblad, N°. 657, vond ik o. a. de discussiën der Eerste Kamer, gehouden in de zitting van Zaturdag 7 dezer; en daar het lot mijner voormalige wapenbroeders mij zeer ter harte gaat, trok mijne bijzondere aandacht dat gedeelte handelende over de wijziging der wetten, regelende de bevordering, het ontslag en het op pensioen stellen der officieren bij de landmagt. Niet weinig verwonderd, las ik de volgende zinsneden in de antwoorden van den Minister van Oorlog, die te vreemdsoortig zijn om niet aan de vergetelheid ontrukt te worden.

»Er bestaat *niet het minste bezwaar*, dat de officieren »vrijheid verkrijgen hun pensioen te verteren waar zij ver»kiezen. De ondervinding heeft hem minister *ook* geleerd, »dat de regering in de gepensioneerde officieren buiten 's lands active agenten heeft, die zich goed initiëren en »adviseren. De regering heeft daarom de bedoelingen der »Tweede Kamer in dit opzigt toegejuicht.«

De Regering heeft dus toegejuicht, dat een oud officier een *mouchard* worde! Edele betrekking! Het bloed van elk officier moet bij het lezen dezer regelen naar het hoofd stijgen op het denkbeeld, dat hij na 40 jaren den lande trouw en eerlijk gediend te hebben, *gebruikt kan worden om in vredestijd*, (van oorlogstijd kan geen quaestie zijn) *als bespieder en verrader te ageren, in een land waar hij gastvrijheid geniet, of waar hij in den kring zijner familie zijne verdere levensjaren slijt.* Is het bovendien van een minister staatkundig om zoo iets in eene openbare landsvergadering te avoueren? Hoe moeten, in het vervolg, onze officieren in het buitenland beschouwd worden, indien zij däär met verlof komen, of al eens verkiezen aldaar hun pensioen te verteren? Voor welk laatste, mijns bedunkens, in plaats van *niet het minst*, een *zeer groot* bezwaar bestaat, daar de natie met grond kan vorderen, dat het geld, hetgeen van haar uitgaat, ook tot haar wederkeere.

Verder bij de betwisting door den minister van Oorlog van de gevoelens van den heer Cost Jordens, over de wijziging van Hoofdstuk X, las ik het volgende: Bij hem minister staat de overtuiging vast van de *noodzakelijkheid* om zich aan de wet te houden. De *noodzakelijkheid* heeft hem echter gedrongen deze voordragt te doen.

Ergo zich *niet* aan de wet te houden. Verheven logica!

Nijmegen,
den 8 Julij 1855.

EEN OUD-OFFICIER.

Correspondentie.

Het ingezonden stuk; getiteld: « Uw bestendige lezer », betrekkelijk de verkiezingen van den gemeenteraad, kan niet geplaatst worden, omdat het in alle punten strijdt met de meening der Redactie.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Zatardag 14 Julij, 7 ure: LA 2e REPRESENT. DE: LA JOIE DE LA MAISON, comédie en trois actes; LA 2de REPRESENT. DE: LA LECTRICE, vaudeville en deux actes; à LA BASTILLE, vaudeville en un acte.

Advertentien.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 13 Julij 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned.W.Schuld.	2½	68 1/16		Pct.	
Dito Certificat.	3	75	*Hope* 1798/1816	5	108[illegible]
Dito Dito	4	98 9/16	Dito 1828/1829	5	
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1833	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats.	4½	128	Dito *Hope*	4	78[illegible]
België.			Dito *Stieglitz*	5	78
Certificaten.	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild*	2½		Dito 1854	5	82
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatiën	3		Certific. dito.	6	80[illegible]
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1¼	18 9/16 [illegible]	Obligatien	4	
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. ⁶/m.	3	80 7/16			
Bew. Sp. Com.			Metalliek	5	81[illegible]
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	72[illegible]
Portugal.			Dito Nation.	5	65[illegible]
Londen nieuwe.	3	40 ¼ 40	Dito 1847	2½	31[illegible]
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	31[illegible]

Mexic., te Lond. 3 pct. $21\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$; dito Obl[...] $\frac{1}{8}$; Gren., te Lond. p. s. 100. $2\frac{1}{2}$ pct. $17\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$; Pe[ru] [...] pct. 69.

Bij algemeen weinig handel was de markt heden over heel lusteloos, alleen Oostenrijksche fondsen waren mee[r ge]meerd.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.